

MICII DESCOPERITORI

ILINCA ȘI HARTA CARE ÎNCEPEA CU O ÎNTREBARE

Curiozitatea deschide drumul spre o carte potrivită

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Ușa albastră

Ilinca deschise biblioteca înainte ca soarele să ajungă la masa rotundă. Bufnița își potrivi ochelarii aurii și trase perdeaua de lângă fereastra arcuită. Pe rafturi așteptau cărți groase, cărți subțiri și câteva atât de mici, încât încăpeau sub o aripă. În dimineața aceea urma să primească un cititor cu o dorință foarte mare.

POVESTEA · 2 / 25

Un explorator în prag

Doru apăru la ușa albastră. Pentru vizită își lăsase hanoracul verde acasă și alesese vesta turcoaz, fularul roșu și căciula cu ciucure a costumului său de explorator. Își șterse labele pe covoraș și privi rafturile până sus.

- Aș vrea să găsesc cel mai frumos loc dintr-o carte, spuse el.

POVESTEA · 3 / 25

Cât de frumos?

Ilinca nu se grăbi să-i aducă un volum. Îl invită pe o pernă, lângă masa joasă.

- Ce ți-ar plăcea să fie în locul acela?

Doru se gândi la munți, apoi la o casă, apoi la un râu pe care să meargă o corăbioară. Dorința lui începea să capete margini, asemenea unui desen făcut încet.

POVESTEA · 4 / 25

Globul cel mare

Ursulețul se opri lângă glob și îl învârti ușor, cu o singură labă. Văzu albastru, verde și petice galbene.

- Oare aici începe orice loc?

Ilinca îi explică faptul că globul arăta lumea, pe când o hartă putea arăta numai o parte din ea. Doru își opri laba și urmări cum globul încetinea.

POVESTEA · 5 / 25

Prima carte

Bufnița aduse o carte cu insule. Doru o deschise cu grijă și găsi multe plaje. Era frumoasă, dar nu avea muntele pe care îl dorea. Îi fu puțin rușine să spună că nu era cartea potrivită.

- Poți să-mi spui ce lipsește, îl încurajă Ilinca. Așa ne apropiem de ce cauți.

POVESTEA · 6 / 25

Cea de-a doua încercare

Următoarea carte avea munți înalți și poteci printre brazi. Doru găsi chiar și o căsuță, dar niciun râu cu o corabie. Ilinca îl ascultă și puse un semn de carte la imaginea care îi plăcea.

- Am aflat încă ceva, spuse ea. Vrei un loc care să adune toate aceste lucruri.

POVESTEA · 7 / 25

Întrebarea se schimbă

Doru își frecă bărbia. La început ceruse cel mai frumos loc, de parcă ar fi existat unul singur pentru toată lumea. Acum știa mai bine ce voia să descopere.

- Ai o poveste cu munte, casă și râu? Și poate cu o hartă?

Ilinca își ridică privirea către un raft înalt, unde strălucea un colț argintiu.

POVESTEA · 8 / 25

Cartea de sus

Pe raft se afla o carte albastră, cu un mic ornament de busolă pe copertă. Bufnița o cunoștea, dar nu o mai deschisese de mult. Mută scara pe șina ei și verifică sprijinul. Doru rămase jos, lângă masa rotundă. De acolo putea vedea totul, fără să stea în calea scării.

POVESTEA · 9 / 25

Aripa pe copertă

Ilinca urcă atent și trase cartea spre ea. Pe muchia paginilor se adunase un fir subțire de praf. Îl îndepărtă cu o lavetă moale. Apoi coborî cu volumul strâns la piept, folosindu-și aripile pentru echilibru. Doru îi făcu loc pe masă și își retrase labele, ca să nu împingă cartea.

POVESTEA · 10 / 25

Închizătoarea argintie

Bufnița desfăcu mica închizătoare. Din carte se desprinse o lumină blândă, asemenea celei de pe apă. Doru se aplecă, dar nu smulse coperta.

- O deschidem împreună?

Ilinca încuviință. Una dintre aripile ei și o labă de ursuleț ridicară încet coperta. Între pagini se zări o hârtie împăturită în patru.

POVESTEA · 11 / 25

Harta se ridică

Hârtia argintie pluti deasupra cărții. Se desfăcu singură, cu un foșnet ușor, apoi coborî spre Doru. Ursulețul o prinse de margini și o așeză pe masă. Nu era o hartă mare, dar pe ea încăpeau un munte, un râu, câțiva copaci și o casă cu acoperiș roșu. Doru își ținu răsuflarea.

POVESTEA · 12 / 25

O cale prea scurtă

O potecă punctată pleca de la o stea și se îndrepta spre casă. Doru duse laba drept peste râu.

- Aici ajung mai repede!

În clipa aceea, linia argintie sclipi și se opri la mal. Ilinca îl invită să privească mai atent. Pe hartă, la o cotitură, se vedea un pod mic.

POVESTEA · 13 / 25

Podul din desen

Doru urmări de data aceasta poteca până la pod, apoi până la casă. Traseul părea mai lung, însă avea o trecere peste apă. Ursulețul zâmbi.

- Harta nu spune doar unde vreau să ajung. Îmi arată și pe unde pot merge.

Ilinca îi aduse o pernă mai aproape de masă. Aveau încă multe de descoperit.

POVESTEA · 14 / 25

Steaua de la început

Doru caută din nou steaua. Ar fi vrut să o numească comoară, dar desenul nu spunea asta. Ilinca îi arătă cum pornea poteca chiar de acolo.

- S-ar putea să fie începutul drumului, propuse ea.

Ursulețul compară steaua cu celelalte semne și hotărî să păstreze întrebarea deschisă până când vor citi povestea.

POVESTEA · 15 / 25

Pagina care lămurește

Sub hartă, cartea avea o ilustrație cu un călător pornind dimineața dintr-o poiană. Lângă el strălucea aceeași stea. Ilinca citi începutul, iar Doru se uită când la pagină, când la hartă. Bănuiala lor se potrivise. Se bucură mai tare decât dacă ar fi ghicit din prima: găsiseră și un motiv să creadă asta.

POVESTEA · 16 / 25

Dealurile se desfac

Când Ilinca întoarse pagina, din hartă se ridicară dealuri de hârtie. Copacii se desfăcură precum evantaiele, iar casa căpătă pereți și un horn mic. Doru trase labele înapoi, uimit. Pe masă creștea un ținut în miniatură. Nu trebuia să intre în el; îl putea cerceta din locul său, cu ochii și cu imaginația.

POVESTEA · 17 / 25

Corăbioara

Un fir argintiu se prefăcu într-un râu, iar pe el apăru o corăbioară de hârtie. Doru o urmări cum trecea pe sub pod. Întinse o labă să o împingă, dar se opri înainte să atingă catargul.

- Mai întâi mă uit ce poate singură, șopti el.

Corăbioara alunecă până la mica poiană de lângă casă.

POVESTEA · 18 / 25

Muntele din apropiere

Privit de aproape, muntele avea o potecă ce se oprea la un loc de belvedere. Vârful alb rămânea deasupra. Doru ar fi desenat imediat un drum până sus. Apoi observă că personajul din carte privea valea de pe terasa sigură.

- Poate acolo voia să ajungă, spuse el. Nu trebuie să aleg eu în locul lui.

POVESTEA · 19 / 25

Povestea călătorului

Ilinca citi mai departe. Călătorul căuta o casă unde să ducă o scrisoare. Râul, podul și poteca îl ajutau să ajungă. Doru descoperi că locul frumos avea și o întâmplare. Fără ea, ar fi fost numai o imagine. Acum voia să știe cine aștepta scrisoarea și de ce era atât de importantă.

POVESTEA · 20 / 25

La capătul drumului

În casa cu acoperiș roșu locuia un prieten care nu mai primise vești de mult. Când deschise scrisoarea, pe pagină se văzu un zâmbet mare. Doru privi casa în miniatură și înțelese de ce călătorul o alesese. Nu câștigase nimic. Ajunsese la cineva care îl aștepta. Ursulețul ceru să mai asculte o dată sfârșitul.

POVESTEA · 21 / 25

Harta lui Doru

Ilinca îi aduse o foaie simplă și creioane. Doru desenă ușa bibliotecii, covorul și masa rotundă. Mai adăugă globul, apoi o potecă până la perna pe care ședea.

- Harta mea are un loc de citit, spuse el.

Nu încercă să copieze fiecare raft. Alese lucrurile care l-ar fi ajutat să găsească drumul.

POVESTEA · 22 / 25

Un semn pentru data viitoare

La capătul potecii desenă o carte deschisă. Nu era o comoară ascunsă, ci locul unde voia să revină. Ilinca îi propuse să pună desenul într-un dosar al cititorilor. Doru ceru voie să adauge și o mică stea lângă ușă. De acolo începea aventura lui adevărată, aceea de a intra și a întreba.

POVESTEA · 23 / 25

Hârtia se odihnește

Ilinca închise povestea. Dealurile coborâră, copacii se strânseră, iar corăbioara deveni din nou un semn argintiu. Harta se împături în carte. Doru ajută numai când bufnița îi arătă marginea potrivită.

- Vreau să o găsesc întreagă și data viitoare, spuse el, retrăgându-și laba de lângă închizătoare.

POVESTEA · 24 / 25

Mulțumirea

Soarele ajunsese la celălalt capăt al mesei. Doru își potrivi fularul și mulțumi pentru carte, pentru hartă și pentru întrebări. Ilinca îi răspunse că și întrebările lui o ajutaseră să aleagă volumul potrivit. Nu îi promisese de dimineață o aventură anume. O găsiseră împreună, încercând, citind și privind cu atenție.

POVESTEA · 25 / 25

Un început nou

În prag, Doru se întoarse.

- Data viitoare vreau să aflu de ce se schimbă luna. Dar nu știu încă ce carte îmi trebuie.

Ilinca îi făcu semn cu aripa.

- Avem de unde începe.

Ursulețul plecă vesel. Învățase că o întrebare mai limpede poate deschide un drum, iar cărțile devin mai bogate când le cercetezi cu grijă și curiozitate.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Bufnița Ilinca și harta cu povești.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.